

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8CoPr/2/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4215212591
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Novotný
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4215212591.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Novotného a sudcov JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a JUDr. Jarmily Pogranovej, v právnej veci - spore žalobcu: R. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., N. XXX, v konaní zastúpený advokátom JUDr. Ladislav Csákó, advokátom so sídlom Rožňava Hviezdoslavova 4, proti žalovanej: LEVANTE Europe s.r.o., so sídlom Komárno, Slniečnicová 786/20, IČO: 45 255 717, zastúpená: DRAPPANOVÁ & Partners s.r.o., so sídlom Bratislava, Moravská 7, IČO: 36 860 484, zastúpená advokátkou a konateľkou Mgr. Helenou Drappanovou, o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno, č. k. 13CPr/3/2015-88 zo dňa 13. októbra 2016, takto jednohlasne

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu súdu dňa 7.7.2015 sa žalobca domáhal určenia neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru dané mu listom žalovanej zo dňa 18.6.2015. Uplatnený nárok žalobca odôvodnil tým, že na základe pracovnej zmluvy z 4.3.2015 je ako vodič medzinárodnej nákladnej prepravy zamestnancom žalovanej v hlavnom pracovnom pomere, ktorý z dôvodu tvrdeného závažného - hrubého - porušenia pracovnej disciplíny s ním mienila žalovaná zrušiť okamžite listom z 18.6.2015 podľa § 68 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce. Žalobca uviedol, že s upozornením žalovanej z 1.6.2015 na údajné porušenie pracovnej disciplíny, v zmysle § 63 ods. 1 písm. e/ Zákonníka práce, nesúhlasí. Pokiaľ podľa žalovanej nenastúpil do zamestnania dňa 20.5.2015, nestalo sa tak svojvoľne ani bezdôvodne. Do zamestnania nemohol nastúpiť pre stratu osobných dokladov. Preto nemohol vykonávať prácu vodiča. Akonáhle sa mu podarilo zabezpečiť náhradné doklady, okamžite nastúpil do zamestnania. O tejto skutočnosti jeho zamestnávateľ veľmi dobre vedel, inak by netrpel, že do zamestnania nenastúpil opakovane. Stratu, či odcudzenie dokladov, môže potvrdiť aj polícia v nemeckom Freiburgu, ale aj veľvyslanectvá SR v Mníchove a vo Viedni, ktoré orgány bolo potrebné informovať. V čase, keď podľa názoru žalovanej mal nastúpiť do zamestnania, mal v skutočnosti voľno, pretože predtým odpracoval 2,5 mesiaca v kuse. Pokiaľ ide o dôvod okamžitého skončenia pracovného pomeru tvrdený žalovanou, tento nie je vymedzený jasne a zrozumiteľne, keď žalovaná uvádza celý rad tvrdení, nie však to, čím sa mal previniť voči pracovnej disciplíne a prečo to žalovaná považuje za závažné porušenie. Okamžité skončenie pracovného pomeru sa s poukazom na § 70 ZP musí urobiť nielen písomne, ale musí v ňom byť skutkovo vymedzený dôvod okamžitého skončenia tak, aby ho nebolo možné zameniť s iným dôvodom. Žalobca ďalej uviedol, že pokiaľ ide o skutok z 15.6.2015, v žiadnom prípade nie je pravda, že by bol býval obkľúčený políciou. Práve naopak. Jemu zverený ťahač, resp. náves nebol v takom technickom stave, aby ho mohol bezpečne riadiť. Jazdná súprava „plávala“, nebolo ju možné riadiť rovno. Mohol s ňou jazdiť maximálne do 60 km/h, miestami 70 km/h. Zdalo sa mu, že ani brzdný systém nie je v stopercentnom technickom stave. Za týchto okolností nemal na výber a jeho povinnosťou ako vodiča bolo nepokračovať ďalej v jazde, najmä keď mal aj podozrenie na preťaženie vozidla. Žalovaná, ktorú informoval o uvedených skutočnostiach, nezmyselne trvala, aby pokračoval v jazde lebo ak nebude

pokračovať, nevydajú mu jeho osobné motorové vozidlo, ktoré mal zaparkované v areáli žalovanej. Konanie, ktoré sa mu vytýka, nie je porušením pracovnej disciplíny, s poukazom na § 47 ods. 3 ZP. Podľa názoru žalobcu, sú splnené obe podmienky vylučujúce protiprávnosť jeho konania, keď jazda s uvedenou jazdnou súpravou by bola v rozpore s ustanoveniami zákona č. 8/2009 Z.z. a jazdná súprava vážiaca desiatky ton, ktorá nie je v stopercentnom technickom stave, je hroziacou katastrofou pre svoje okolie. Jej riadenie ohrozuje život a zdravie nielen zamestnanca, ale aj iných osôb, predovšetkým účastníkov cestnej premávky. Keďže sa márne domáhal nápravy u žalovanej, kontaktoval políciu krajiny, v ktorej sa nachádzal - Rakúsko - a oznámil jej uvedené skutočnosti. Nebolo žiadne jeho obkľúčenie, ani žiadna jeho eskorta, ale išlo o pomoc rakúskej polície. Žalobca taktiež uviedol, že ani bezdôvodne neopustil jemu zverený dopravný prostriedok. Zaparkoval ho v termináli, vybral z neho svoje osobné veci a odovzdal kľúče. Žalovaná bez jeho súhlasu a vedomia, pomocou náhradných kľúčov, dopravný prostriedok vyzdvihla z terminálu a odviezla. List, ktorým žalovaná hodlala ukončiť jeho pracovný pomer nie je podpísaný konateľom žalovanej a žalovaná dôvod okamžitého zrušenia jeho pracovného pomeru neprejednalal so zástupcami zamestnancov. Za dôkazy žalobca označil výsluch strán sporu, pracovnú zmluvu z 4.3.2015, listy z 1.6.2015 a 18.6.2015 ako aj zápisnicu o jeho výsluchu v nemeckom jazyku, pričom navrhol do konania pribrať prekladateľa z jazyka nemeckého a zabezpečiť jej preklad do jazyka slovenského. Žalobca navrhol vykonať dokazovanie vyžiadaním správy z OR PZ Rožňava, vyžiadaním správy z veľvyslanectva SR vo Viedni a v Mníchove, vyžiadaním podpisového vzoru konateľa žalovanej z registrového súdu, vyžiadaním pracovnej zmluvy od žalovanej a vyžiadaním správy od príslušnej súčasti polície v Rakúsku.

2. Právny zástupca žalovanej navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť z dôvodu, že pokiaľ žalobca namieta absenciu účasti zástupcu zamestnancov pri skončení pracovného pomeru, majúcu za následok žalobcom tvrdenú neplatnosť právneho úkonu okamžitého skončenia pracovného pomeru, poukázal na príslušné ustanovenie Zákonníka práce, podľa ktorého zamestnávateľ mohol v danom prípade rozhodovať sám, keďže uňho nepôsobia zástupcovia zamestnancov. Námetka žalobcu, že úkony žalovaného nepodpisoval konateľ, bola už opakovane riešená v iných rozhodnutiach súdov s tým, že v prípade vzťahu zamestnanec a zamestnávateľ, nie je potrebné dodržať, aby to podpisoval konateľ. Osoba, ktorá v danom prípade listiny adresované žalobcovi podpisovala, mala na to aj písomné splnomocnenie, pričom právny zástupca žalovanej predložil súdu k nahliadnutiu originál splnomocnenia z 15.2.2010, udeleného splnomocniteľom - žalovanou pre splnomocnenca - V. V., na robenie úkonov v pracovných vzťahoch a to podpisovanie pracovných zmlúv a dohôd, podpisovanie ukončenia právnych vzťahov, to všetko na základe, buď telefonickú alebo elektronickej informácie konateľa alebo osoby, ktorá je konateľom splnomocnená. Po predložení originálu pracovnej zmluvy žalobcu zo 4.3.2015, spolu s dohodou o hmotnej zodpovednosti žalobcu, žalovaná založila do spisu aj ich fotokópie, a tak súd originály pracovnej zmluvy a dohody o hmotnej zodpovednosti, po porovnaní ich zhody s fotokópiami, vrátil späť žalovanej a ich fotokópie doručil hneď aj žalobcovi. Čo sa týka obsahu okamžitého skončenia pracovného pomeru žalovaného, právny zástupca žalovanej spoločnosti uviedol, že v uvedenom dokumente je presne vyšpecifikované, prečo žalovaná pristúpila k takejto forme skončenia pracovného pomeru so žalobcom.

3. Napadnutým zhora označeným rozsudkom Okresný súd Komárno ako súd prvej inštancie vo veci - v spore takto rozhodol:

Súd žalobu o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru zo strany žalovanej listom z 18.6.2015 z a m i e t a .

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému 100 % náhradu trov konania do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia o výške náhrady trov konania, o ktorej súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie s poukazom na vykonané dokazovanie odôvodnil nasledovne: V danom prípade žalovaná splnomocnením, ktoré ako splnomocniteľ udelila dňa 15.2.2010 pani V. V. ako splnomocnencovi (za účelom, aby splnomocnenec „ako orgán zamestnávateľa robil v mene zamestnávateľa úkony v pracovných vzťahoch v nasledovnom rozsahu: podpisovanie pracovných zmlúv a dohôd, podpisovanie ukončenia právnych vzťahov a to všetko na základe informácie- telefonickú alebo elektronickej od konateľa, alebo od osoby, ktorá je konateľom splnomocnená. Toto splnomocnenie sa splnomocnencovi udeľuje časovo neobmedzene, až do jeho odvolania.“) preukázala oprávnenie pani M. V., ktorá splnomocnenie prijala, podpisovať v mene žalovanej ako zamestnávateľa aj ukončenie

právnych vzťahov, kam nepochybne je možné zaradiť aj písomné vyhotovenie okamžitého skončenia pracovného pomeru žalobcu. Žalobcovi sa nepodarilo spochybníť pravosť uvedeného splnomocnenia, keď podpis vtedajšieho konateľa žalovanej - pána J. M. - je na uvedenom splnomocnení Obcou Komoča pod číslom 11/2010 knihy na osvedčovanie zo dňa 1.2.2010 osvedčený ako podpísaný vlastnoručne, resp. uznaný podpis za vlastný pánom J. M.. Na pravosti podpisu uvedeného splnomocnenia nič nemení ani skutočnosť, že splnomocnenie malo byť vyhotovené a prijaté dňa 15.2.2010, pričom k osvedčeniu podpisu obcou malo dôjsť ešte 1.2.2010. Účinky splnomocnenia tak nastali až dňom 15.2.2010, v ktorý splnomocnenkyňa prijala splnomocnenie, keď z výpisu z obchodného registra žalovanej na čl. 62 súdneho spisu vyplýva, že pán J. M. bol konateľom žalovanej od 4.11.2009 do 27.7.2010. Pokiaľ písomné vyhotovenie okamžitého skončenia pracovného pomeru dané žalovanou žalobcovi listom z 18.6.2015 podpísala za žalovanú pani V. V., podpísala ho osoba na to žalovanou splnomocnená, teda osoba oprávnená. Písomné vyhotovenie okamžitého skončenia pracovného pomeru dané žalobcovi listom žalovanej z 18.6.2015 bolo žalobcovi doručené dňa 24.6.2015, čo žalobca nespochybnil. K tvrdeniu žalobcu, že dôvod okamžitého skončenia pracovného pomeru tvrdený žalovanou nie je vymedzený jasne a zrozumiteľne, keď žalovaná uvádza celý rad tvrdení, nie však to, čím sa mal žalobca previniť voči pracovnej disciplíne a prečo to žalovaná považuje za závažné porušenie súd uvádza, že okamžité skončenie v danom prípade síce vymedzujú viaceré skutkové okolnosti, avšak pre rozhodnutie súdu sú relevantné len tie z nich, ktoré možno hodnotiť ako závažné porušenie pracovnej disciplíny (§ 68 ods. 1 písm. b/ ZP). Pokiaľ okamžité skončenie uvádza viacero takých skutkových dôvodov, možno ho považovať za platné vtedy, ak čo aj len jeden z nich predstavuje závažné porušenie pracovnej disciplíny (obdobne rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 233/2015 z 12.9.2016). Žalovaná listom z 1.6.2015 upozornila žalobcu na porušenie jeho pracovnej disciplíny tým, že nenastúpil do zamestnania v dohodnutý deň 20.5.2015, v súvislosti s čím mu od 20.5.2015, minimálne do 1.6.2015 (deň vyhotovenia upozornenia) evidovala neospravedlnenú absenciu. Žalobca dňa 15.6.2015, po vykládke v AT 4050 Traun s ťahačom KN 067 DV a návesom AS 6494 a nakládke v AT 4664 Oberweis a AT 9463 Reichenfels bol pre žalovanú nedostihnuteľný až do druhého dňa, do chvíle, kedy prišiel do kontaktu s rakúskou políciou, pričom jemu zverené dopravné prostriedky opustil v AT Sattelt a od toho okamihu nevykonával prácu pre žalovanú ako svojho zamestnávateľa. Žalovaná z dôvodu opustenia jazdnej súpravy žalobcom musela zabezpečiť náhradných vodičov a pri preberaní jazdnej súpravy bolo zistené, že chýba kompletne vybavenie ťahača KN 067 DV. Žalovaná uvedené konania žalobcu - absencia komunikácie so žalovanou ako zamestnávateľom a opustenie jazdnej súpravy - považovala za závažné porušenie pracovnej disciplíny, vedúce okrem evidovania neospravedlnenej absencie žalobcu u žalovanej od 14:38 hod. dňa 16.6.2015 aj k okamžitému skončeniu pracovného pomeru žalobcu u žalovanej písomne, listom z 18.6.2015. Žalobca toto svoje konanie v žalobnom návrhu aj potvrdil, keď uviedol, že dopravný prostriedok zaparkoval v termináli a vybral z neho svoje osobné veci, pričom kľúče odovzdal a žalovaná bez jeho vedomia či súhlasu dopravný prostriedok vyzdvihla z terminálu. Pokiaľ podľa § 47 ods. 1 písm. b/ ZP je zamestnanec povinný podľa pokynov zamestnávateľa vykonávať práce osobne podľa pracovnej zmluvy v určenom pracovnom čase a dodržiavať pracovnú disciplínu, žalobca neponúkol súdu vysvetlenie, prečo prestal komunikovať so žalovanou ako aj prečo a na základe čoho opustil ťahač s návesom, resp. čo robil po tom, ako si z dopravného prostriedku vybral svoje osobné veci. Hoc aj mal žalobca podozrenie na zlý technický stav brzdného systému a preťaženosť jazdnej súpravy, nepochybne svojvoľne opustil (naloženú) jazdnú súpravu, keď netvrdil a nepreukázal, že by na jej opustenie dostal pokyn od žalovanej ako zamestnávateľa. Práve toto svojvoľné opustenie jazdnej súpravy a nevykonávanie žiadnej práce pre žalovanú malo za následok, že žalovaná musela zabezpečiť náhradných vodičov a že chýbalo kompletne vybavenie ťahača KN 067 DV. Toto konanie žalobcu napĺňa aj podľa názoru súdu znaky závažného porušenia pracovnej disciplíny, je nepochybne v rozpore s § 47 ods. 1 písm. b/ ZP, keď žalobca nevykonával prácu osobne podľa pracovnej zmluvy v určenom pracovnom čase. Keďže nešlo o prvé porušenie pracovnej disciplíny žalobcu, žalovaná dôvodne, krátko po uplynutí skúšobnej doby žalobcu u žalovanej, listom z 18.6.2015 skončila pracovný pomer žalobcu okamžite. Aj keď ustanovenie § 74 ZP kladie zamestnávateľovi za povinnosť prerokovať vopred so zástupcami zamestnancov výpoveď alebo okamžité skončenie pracovného pomeru pod hrozbou ich neplatnosti v prípade nesplnenia uvedenej povinnosti, v ustanovení § 12 ods. 2 ZP, v spojitosti s § 11a ods. 1 ZP, je upravené oprávnenie zamestnávateľa u ktorého nepôsobia zástupcovia zamestnancov, na samostatné konanie aj v tých prípadoch, keď zákon vyžaduje prerokovanie so zástupcami zamestnancov. Preto podľa názoru súdu nebolo povinnosťou žalovanej, u ktorej nepôsobia zástupcovia zamestnancov v zmysle § 11a ods. 1 ZP, prerokovať okamžité skončenie pracovného pomeru žalobcu vopred so zástupcami zamestnancov a žalovaná mohla konať samostatne. Vzhľadom na všetky uvedené dôvody a ich vzájomné súvislosti súd okamžité skončenie pracovného

pomeru žalobcu žalovanou listom z 18.6.2015, ktorý bol žalobcovi doručený 24.6.2015, považuje za platný právny úkon, majúci všetky formálne a obsahové náležitosti predpokladané zákonom. Keďže splnenie hmotnoprávnych podmienok okamžitého skončenie pracovného pomeru musí byť zrejme z jeho písomného vyhotovenia, súd nevykonal žalovanou navrhnutý výsluch riaditeľa žalovanej na preukázanie hmotnoprávnych dôvodov okamžitého skončenia pracovného pomeru žalobcu u žalovanej. Pre absenciu prekladu listinných dôkazov predložených žalobcom v jazyku nemeckom, súd s poukazom na § 253 ods. 3 CSP, v spojení s § 155 ods. 2, 3 CSP nevykonal dôkaz uvedenými listinami, ktoré nie sú vyhotovené v štátnom jazyku. Z dôvodu hospodárnosti konania súd nevykonal ani ďalšie dôkazy navrhnuté žalobcom, a to vyžiadanie správy z OR PZ Rožňava a vyžiadanie správy z veľvyslanectva SR vo Viedni a v Mníchove, keď je bez významu pre danú právnu vec, či a kedy žalobca nahlásil stratu osobných dokladov. Pozornosti súdu však neuniklo, že žalobca mal 20.5.2015 nastúpiť do zamestnania, stratu nahlásil príslušnému oddeleniu policajného zboru 14.5.2015, avšak o doklady požiadal až 22.5.2015, ako to vyplýva zo žiadostí predložených žalobcom na čl. 9-11 súdneho spisu. Bez prekladu listinných dôkazov žalobcu z jazyka nemeckého do jazyka slovenského nebolo pre účely daného konania významné ani vyžiadanie správy od príslušnej (?) súčasti polície v Rakúsku. Takáto správa by navyše mohla mať význam pre účely daného konania len po jej prípadnom preklade do štátneho jazyka. Pokiaľ žalovaná nepovažovala za dôvod okamžitého skončenia pracovného pomeru žalobcu jeho kontakt s rakúskou políciou, je pre účely daného konania bez významu dôvod takéhoto kontaktu. S poukazom na všetky uvedené závery súdu a ich vzájomné súvislosti súd žalobu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol s poukazom na § 262 ods. 1 CSP (Civilného sporového poriadku - zákon č. 160/2015 Z. z.) podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že v konaní procesne úspešnej žalovanej priznal 100%-nú náhradu trov konania.

5. Uvedený rozsudok včas podaným odvolaním napadol len žalobca v celom rozsahu domáhajúci sa jeho zmeny tak, aby jeho žalobe v celom rozsahu bolo vyhovené a aby mu bola priznaná náhrada všetkých trov konania. Nazdáva sa, že sa súd náležite nevysporiadal s jeho obranou voči OSPP (okamžitého skončenia pracovného pomeru), ktorú prezentoval v podanej žalobe. Naďalej totiž tvrdí, že dôvod tvrdený žalovanou nie je vymedzený jasne a zrozumiteľne, pričom z tohto vôbec nevyplýva, čím sa mal previniť voči pracovnej disciplíne, a už vôbec nie to, prečo to považuje žalovaná za tak závažné porušenie pracovnej disciplíny, že by na jej základe bolo možné s ním okamžite zrušiť pracovný pomer. Je zrejme, že súd napokon za takéto závažné porušenie pracovnej disciplíny považoval fakticky dva z dôvodov uvedených v OSPP, nie je mu však zrejme, že prečo práve tieto dva a ostatné nie a podobne. Nazdáva sa, že tieto okolnosti mali vyplynúť už zo samotného OSPP, minimálne však z vyjadrení a podaní žalovanej. Vzhľadom na tieto skutočnosti bude odvolaním reagovať na uvedené dva dôvody OSPP, ktoré súd akceptoval napadnutým rozsudkom. Prvý dôvod OSPP - jeho konanie z 15.6.2015 súd v rozpore s ustanovením § 70 Zákonníka práce modifikoval v napadnutom rozsudku oproti OSPP. Žalovaná v pozícii jeho zamestnávateľa v OSPP uvádza a tvrdí, že mal byť „rakúskou políciou obkľúčený a eskortovaný“, kým on už v podanej žalobe tvrdí, že políciu kontaktoval sám, keďže ho žalovaná nútila jazdiť s takou jazdnou súpravou, ktorá po technickej stránke nebola v poriadku; súd tieto tvrdenia žalovanej „zmierňuje“ tak, že mal byť nezastihnuteľný až do momentu, keď na druhý deň „prišiel do kontaktu“ s rakúskou políciou. Nie je pravda ani to, že by nebol býval so žalovanou komunikoval, predsa táto ho nútila vykonať jazdu do Španielska, pričom on jej oznámil, že to v žiadnom prípade nie je možné s jazdnou súpravou v takomto technickom stave. Keď kontaktoval z vlastnej iniciatívy rakúske policajné orgány, aby sa mohol ubrániť splneniu nezákonných pokynov žalovanej, na ich príkaz sa presunul do terminálu (ktorý je vytvorený práve na takéto účely). Naozaj sa nevie vyjadriť k tomu, či po celej trase je, alebo nie je signál mobilných operátorov, predsa je absolútne jasné, že vodič dopravného prostriedku nesmie počas jazdy telefonovať a je povinný sa venovať riadeniu vozidla. Takže je pravda, že signál na mobilnom telefóne nekontroloval, ale to nie je žiadne porušenie pracovnej disciplíny, toľkož nie závažným spôsobom!!! Žalovanú o skutočnosti, že kontaktoval rakúsku políciu, ako aj o tom, že s jazdnou súpravou sa premiestni na základe príkazu polície do uvedeného terminálu, ešte pred týmto posunom informoval. Rovnako ju informoval aj o tom, že sa tam jazdná súprava nachádza, ako aj o tom, kde sa nachádzajú kľúče a doklady od nej, vrátane prepravovaného tovaru. V žiadnom prípade nemôže obstať, že by nebol žalovanú kontaktoval, naviac zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva pre zamestnanca povinnosť byť dosažiteľný po 24 hodín denne. Súd však bez toho, aby vykonal akýkoľvek dôkaz za účelom preukázania, či bol naozaj pre svojho zamestnávateľa nedostupný (aj napriek vyššie uvedenému), nekriticky uveril jeho účelovým, ničím nepreukázaným tvrdeniam; žalovaná totiž žiadnym spôsobom nepreukázala jeho nezastihnuteľnosť, nepredložila výpis z hovorov z mobilného telefónu a pod., teda súd nemal ničím preukázanú pravdivosť jej tvrdení, s ktorým tvrdením sa však spájalo

OSPP!!!. Najlepším dôkazom toho, že so žalovanou komunikoval je fakt, že žalovaná presne vedela, kde je jazdná súprava zaparkovaná, presne vedela, kde sa od nej nachádzajú doklady a kľúče, inak by k nej predsa nebola trafila a nemohla by si ju odtiaľto odviezť. Aj druhý dôvod OSPP je zjavne nedôvodný - o tom, že mal opustiť jazdnú súpravu, keď si myslí, že žalovaný tento dôvod ani neuvádza ako dôvod OSPP, ale ho uvádza len pre úplnosť na dokreslenie jeho „netolerovateľného“ konania. Jazdnú súpravu on neopustil tak, ako to mýlne pochopil súd, ale ju po jej zaparkovaní už v uvedenom termináli odovzdal rakúskej polícii spolu aj s prevážaným tovarom. Ako kľúče, tak aj doklady boli odovzdané polícii s tým, že vybavenie kamióna bolo úplné. Až do OSPP nemal žiadnu informáciu o tom, že by v ťahači malo chýbať jeho vybavenie, ale až sa tak stalo, žalovaná má možnosť domáhať sa náhrady škody voči polícii. Pripomína, že tak neučinil svojvoľne, ale reagoval tak na to, že ho žalovaná nútila k pokračovaniu v jazde a žiadala po ňom, aby do konca absolvoval cestu až do Španielska, a to so súpravou, ktorá technicky v poriadku nebola. Po jeho odmietnutí mu žalovaná oznámila, že keď tak neučiní on, pôjde niekto iný a na to doviezla iného vodiča, kým on sa pobral do sídla spoločnosti. Je hlboko presvedčený o tom, že takéto jeho konanie nie je porušením pracovnej disciplíny, zvlášť nie závažným spôsobom. Zdôrazňuje, že vozidlo nenechal bez dozoru a súd sa mylí, keď vychádza z toho, že je povinnosťou vodiča kamiónu jeho stráženie, a to dokonca 24 hodín denne. Veď aj vodič kamiónu má svoje biologické potreby, potrebuje sa riadne stravovať a je nemyšliteľné, aby počas stravy zároveň strážil aj jemu zverené vozidlo. Má teda za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza zároveň aj z nesprávneho právneho posúdenia veci.

6. Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadřila.

7. Individuálny pracovný spor, medzi ktorý patrí aj spor o určenie neplatnosti OSPP, patrí medzi spory s ochranou slabšej strany, kde Civilný sporový poriadok má osobitné ustanovenia v §§ 316 -323.

8. Podľa ustanovenia § 319 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré zamestnanec nenavrhol, ak je to nevyhnutné vo veci. Súd aj bez návrhu obstará, alebo zabezpečí taký dôkaz; na tento účel je zamestnávateľ povinný poskytnúť súčinnosť, ak to možno od neho spravodlivo žiadať.

9. Zamestnanec môže predložiť alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania a zákonnej koncentrácii konania sa nepoužívajú (§320 CSP).

10. Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo (§191 ods. 1 CSP). Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak (191 ods.2 CSP).

11. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP (a vec mu podľa ust. § 391 ods. 1 CSP vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie) z dôvodu, že súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy a svoje rozhodnutie (v dôsledku toho) i nedostatočne odôvodnil, s dôsledkom porušenia práv strán sporu na spravodlivý proces, keď uvedené nedostatky nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

12. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie na základe svojho postupu v konaní - spore nezistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre svoje rozhodnutie, keď mal za to, že vykonanie dôkazov - prekladom listín predložených žalobcom v nemeckom jazyku a oboznámením sa s ich obsahom bolo nevyhnutné (a v zmysle ust. § 319 CSP i možné) pre rozhodnutie vo veci, nakoľko ak koncentrácia konania pre konanie v tomto type sporu neplatí a dokazovanie vykonané nebolo, nebolo možné prijať jednak skutkové závery a tiež na nich podmienený (závislý) právny záver. Bez ustálenia okolností postupu žalobcu a neexistencie technických problémov vozidla (a návesu) je rozhodnutie súdu predčasné. Svojvoľné (technickým stavom vozidla a pokynmi rakúskej polície nevynútené) a z pohľadu povinností zamestnanca neprípustné konanie žalobcu (dôvody pre OSPP) musí (musia) byť preukázané jednoznačne a zaťažuje žalovanú, keď až potom možno (právne) ustáliť neoprávnenosť konania žalobcu v rozpore s jeho pracovnými povinnosťami a tiež i povinnosťami vodiča zo Zákona o cestnej premávke.

13. Ustanovenie § 253 ods. 1 CSP upravuje len možnosť uloženia preddavku na výdavky spojené s vykonaním dôkazu, súd však musí, pred odmietnutím vykonania dôkazu pre jeho nezloženie, zväžiť jeho potrebu pre rozhodnutie v spore, čo platí o to viac v spore s ochranou slabšej strany. Listinami v nemeckom jazyku žalobca chcel dokázať ním v žalobe uvedené tvrdenia o tom, že jednak jeho postup v dňoch 15. a 16. júna 2015 nebol taký, ako ho uvádza žalovaná (organizácia) v OSPP a tiež to, že nebol svojvoľný, ale súladný s pokynom orgánov rakúskej polície a vyplývajúci z technických problémov vozidla s návesom, čo ho s poukazom na povinnosti vodiča a na ust. § 47 ods. 3 Zákonníka práce zbavuje zodpovednosti za to, že nekonal súladne s pokynom žalovanej (vykonať cestu do Španielska).

14. Čo sa týka formálnych náležitostí OSPP, mal odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie za to, že uvádza dva dôvody pre OSPP, že pre platnosť OSPP stačí existencia aj jedného z uvedených dôvodov (všetky uvedené naplnené súčasne byť nemusia) a že OSPP podpísala za žalovanú oprávnená osoba, pričom OSPP bolo žalobcovi riadne doručené a jeho prerokovanie byť nemuselo. Prvý dôvod v OSPP, že žalobca „bol od chvíle nakládky (v AT 4664 Oberweis a v AT 9463 Reichenfels) nedostihnuteľný až do momentu obklúčenia a eskortovania AT (rakúskou) políciou“ podľa názoru odvolacieho súdu sám osebe pre OSPP ako výnimočný spôsob skončenia pracovného pomeru nepostačuje. Druhý dôvod v OSPP, že „žalobca jemu zvereným dopravným prostriedkom opustil v AT Sattelt, a od toho okamihu (od 14,38 hod dňa 16.06.2015) práce pre žalovanú (organizáciu) nevykonáva“ pre OSPP žalovanej môže obstať za podmienok, že išlo o svojvoľné (a neprípustné konanie žalobcu (viď bod 12.), rozporné tiež s jeho povinnosťami po zaparkovaní (samotné zaparkovanie vozidla a nepokračovanie v jazde priamo v OSPP a na pojednávaní žalobcovi vytkané nebolo) vozidla (všeobecne, podľa úpravy jeho povinností zo strany žalovanej) alebo jemu žalovanou uloženými konkrétnymi (inými) príkazmi (ak mu boli uložené); len vyčítanie postupu žalobcu (zamestnanca) bez uvedenia aké (a z čoho) konkrétne povinnosti mu vyplývali (ako mal konať po zaparkovaní) nestačí (a robí rozhodnutie nepreskúmateľným).

15. Nevykonanie dôkazov nevyhnutných pre rozhodnutie vo veci (a ich skutkové a právne neposúdenie) znemožnilo stranám sporu možnosť konať pred súdom a uskutočniť im patriace procesné práva v takej miere, že boli porušené ich práva na spravodlivý proces, ktoré nedostatky v konaní pred odvolacím súdom nie je úplne možné a účelne napraviť. V spore sa dokazuje to, čo sa stalo (nie nestalo) a pokiaľ žalobca v žalobe poprie skutkové tvrdenia, na ktorých je založený sporný právny úkon žalovaného, potom žalovaného zaťažuje dôkazné bremeno o pravdivosti (existencii) udalosti tak, ako ju vo svojom úkone (OSPP) uviedol. Pokiaľ žalobca v žalobe uviedol skutkové tvrdenie o technických problémoch vozidla, resp. návesu a preťaženi, musel žalovaný pre účinné popretie týchto jeho tvrdení tieto výslovne poprieť a zároveň uviesť tvrdenia vlastné, t. j. preukazujúce pravdivosť jeho tvrdení o svojvoľnom a neprípustnom konaní žalobcu (pri nedostihnuteľnosti, opustení dopravných prostriedkov a nevykonávaní práce). Až zistenie toho, aké boli povinnosti zamestnanca a ako konkrétne tento konal, umožňuje súdu posúdenie (skutkové a právne) toho, či konanie zamestnanca bolo (a v čom konkrétne) rozporné (svojvoľné - neprípustné) s jeho povinnosťami a či bolo dôvodné pre vydanie OSPP (konanie žalovanej), t. j. či boli naplnené zákonné predpoklady pre platnosť OSPP daného žalobcovi. Rozhodnutie v tejto veci vyžaduje mať dokazovaním preukázané to, či a aká bola komunikácia strán sporu (od naloženia do zmocnenia sa auta iným vodičom žalovanej), či mal žalobca (záväzný) pokyny od rakúskej polície týkajúce sa jazdy a parkovania, či vozidlo (resp. náves) malo technické nedostatky (alebo bolo preťažené) brániace pokračovaniu v jazde a tieto (museli byť a) boli pred vykonaním jazdy iným vodičom odstraňované - odstránené a či postup žalobcu po zaparkovaní vozidla v AT Sattelt bol nesprávny a neprípustný (a teda opustením dopravných prostriedkov a nevykonávaním práce). Až pri neexistencii objektívnych dôvodov pre žalobcovi vytkané (v OSPP) a preukázané konanie, t. j. pri preukázaní mu povinností zamestnanca treba (s ohľadom na následky žalobcovho konania, stavu pracovných výkonov žalobcu v minulosti a všetkých okolností sporu) zväžiť zákonnosť skončenia pracovného pomeru žalobcu u žalovanej formou (práve) OSPP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).